

[Behnke]

som sagt tilfredse med, at der er denne effekt af lovforslaget. Men nu handler forslaget jo også om de homoseksuelles forhold, og så er vi straks ovre i den mere følelsesladede debat, som folketingsdebatten her i dag også indtil nu har båret præg af. Derfor har vi i Fremskridtspartiet fritstillet vores medlemmer i forbindelse med de foreliggende forslag. Det er forslag med indhold af såvel moralsk som personlig karakter, og derfor er alle Fremskridtspartiets medlemmer frit stillet.

Forholdet er det, at et flertal vil stemme for forslaget ved tredje behandling, og flertallet gør det ud fra en stærk tro på den personlige frihed og retten til selv at bestemme over sin tilværelse, en personlig frihed, som også bør gælde valget af samlivsform.

I dag er det selvfølgelig muligt for homoseksuelle at leve sammen uden offentlig indblanding. Problemet opstår først, når den ene part falder bort og den anden skal arve. Så bliver man i dag brandbeskattet, og det skulle man få lempet ved hjælp af dette forslag.

Men det er jo ikke, fordi folk er homoseksuelle, at der er disse problemer som f.eks. ved arveafgiften. Det er, fordi vi har et sygt skattesystem, og det er den stygge ulv også i dette tilfælde. Men Folketinget har jo – som desværre så mange gange – vedtaget, at man ønsker den fortsatte brandbeskatning, ikke kun af folks indtægter, men altså også af, hvad man måtte arve.

Forslagets hensigt, en juridisk ligestilling af homoseksuelles og heteroseksuelles partnerskab, er efter gruppeflertallets mening en rimelig følge af retten til det frie valg af partnerskab. Et flertal i Fremskridtspartiet vil således støtte forslaget for dermed at øge friheden til det frie valg af livsførelse.

Mindretallet har den opfattelse, at forslaget er med til at ligestille homoseksualitet med det normale heteroseksuelle parforhold, som jo er menneskenes eneste mulighed for at overleve som race. Derfor vil mindretallet i Fremskridtspartiet stemme imod forslaget. Det mener ikke, det er Folketingets opgave at fremme det unormale, men derimod at sikre gode forhold og livsnødvendige forhold for det normale. Mindretallet er med andre ord bekymret for, hvad dette forslag kan medføre.

Lad mig så til sidst nævne et spørgsmål, som jo også har været nævnt, og som der tages hul

på i bemærkningerne til forslaget, nemlig spørgsmålet om adoption. Men det er jo ikke det eneste problem, der er i forbindelse med børn i den slags parforhold. Det er jo sådan, at rene kvindeparforhold har mulighed for forholdsvis simpelt at tilegne sig børn, hvorimod mænd først skal tilkendes forældremyndigheden til et barn, hvis de ønsker at få børn ind i et sådant parforhold. Derfor vil jeg bede om, at man under det udvalgsarbejde, som jeg kan forstå hurtigt skal i gang om dette lovforslag, prøver at tage stilling til det problem, for det gør man ikke i forslaget.

Men som sagt er Fremskridtspartiets folketingsgruppe blevet frit stillet; et flertal ønsker at støtte forslaget, og et mindretal vil stemme imod.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan naturligvis ikke under nogen omstændigheder medvirke til disse forslag; det ligger helt klart.

Vi betragter det som noget dybt alvorligt, som – ja, jeg har måske ligefrem svært ved at udtrykke, hvor alvorligt vi ser på det – som noget samfundsnedbrydende, som noget, der er med til at ødelægge noget fundamentalt i vort samfund, og derfor nægter vi også at tro på, at disse forslag kan vedtages i Folketinget.

Det kan godt være, at man herinde i grupperne kan overbevise hinanden om, at det er det rigtige, men jeg tvivler på, at man ude i landet, uanset hvilket parti man end måtte tilhøre, virkelig skulle være sunket så dybt, at man ville sige, at dette var det rigtige.

Så kan man komme med al sin argumentation med, at vi skal have frihed til det her, og at det bare er for at give nogle muligheder. Jeg synes, fru Aase Olesen holdt en udmærket tale, og var helt enig med hende, hvad angår ægteskabet.

Men det drejer sig jo her om, at man siger, at et forhold mellem to af samme køn er lige så rigtigt, er lige så naturligt, lige så selvfølgelig som et parforhold mellem to af modsat køn. Det kan vi aldrig acceptere.

Jeg er enig med fru Ebba Strange i, at det kan være et syn, man hver især har. Men Kristeligt Folkeparti har dette syn, og vi viger ikke fra det, uanset hvilken argumentation der måtte blive slynget i hovedet på os. Vi finder det i den grad i strid med alt det, vi har stået for, og som